

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ.

ὑπὸ τὸν ἄνωθι τίτλον ὁ διάσημος τῆς Γαλλίας οἰκονομολόγος καὶ συγγραφεὺς K. Michel Chevalier ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι «*Revue de deux Mondes*,» τὴν ἐπομένην διατριβὴν ἐν ἣ μετὰ πειστικότητος ἀληθῶς ἐπιστημονικῆς ἐλέγχει ὡς ἐπιζήμιον διὰ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας τὸ μέτρον τῆς συλλήψεως τῶν ἐμπορικῶν τῆς Πρωσίας πλοίων, μέτρον ἀποκρουόμενον ὑπὸ τῶν ὑγιῶν τοῦ πολιτισμοῦ ἀρχῶν, καὶ μετ' ἀξιοπαΐνου φιλανθρωπίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν ἐν Παρισίοις παροίκων Γερμανῶν, καθ' ὧν μυρίας ἐκτοξεύουσιν ὕβρεις Γάλλοι τινες δημοσιογράφοι. Εἶναι πολὺ λυπηρὸν ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ K. M. Chevalier δὲν εὔρεν ἡγῶν παρὰ τοῖς κυβερνήταις τῆς Γαλλίας· διότι, ὡς μανθάνω, διετάχθη ἤδη ἡ ἀπάνθρωπος ἀπέλασις ἐκ Παρισίων 40,000 ἀθῶων, τὸ πλεῖστον ἰσως, ὧτων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἶχον τὴν εὐτυχίαν ἢ τὴν ἀτυχίαν νὰ ᾔῃαι ὑπήκοοι κράτους μεθ' οὗ ἡ Γαλλία εὐρίσκεται εἰς ὄχι εὐχάριστον πόλεμον. E. P. P.

«*Ἐὰν ὁ πόλεμος ἀφ' ἐνὸς ἔχῃ τοὺς ἐκ τῶν πεδίων τῆς μάχης τρόμους του, οἵτινες εἰσὶν ἴδιοι αὐτῷ καὶ ἀφ' ὧν οὐδέποτε θέλει ἀπαλλαχθῇ, ὁ πολιτισμὸς ὅμως ἀφ' ἑτέρου ἀναλαμβάνει τὰ δικαιώματά του ἀπέναντι τοῦ πολέμου ἐξευγενίζων αὐτὸν καὶ περιορίζων τὸ κράτος του. Ὁ στρατιώτης εἶναι ἐχθρὸς τοῦ στρατιώτου ὅστις εὐρίσκεται ἀπέναντι αὐτοῦ καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν καταβάλῃ· ἀλλ' οἱ νεώτεροι πολεμικοὶ νόμοι ὑπαγορεύουσι καὶ εἰς τὸν Γάλλον καὶ εἰς τὸν Πρῶσον στρατιώτην ἐξίσου, ὅπως φεῖδονται παντὸς πολίτου ἀνήκοντος εἰς τὸ ἕτερον τῶν ἐμπολέμων ἐθνῶν καὶ μὴ λαμβάνοντος ἐνεργὸν ἐν τῷ πολέμῳ μέρος. Ὁ σεβασμὸς δὲ οὗτος πρὸς πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι στρατιωτικὸν παρὰ τῷ ἔθνει μεθ' οὗ εὐρίσκεται τις εἰς πόλεμον ἐπεκτείνεται καὶ πέραν τῶν προσώπων ἐφαρμοζόμενος εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ εἰς παντὸς εἶδους περιουσίαν· ἡ λεηλασία καὶ ἡ αὐθιχέρετος διαρπαγὴ λογιζονται ὡς πράξεις ἐπονείδιστοι εἰς ἐκεῖνον ὅστις μεταχειρίζεται αὐτάς.*

Αἱ φιλοσοφικαὶ αὗται παρατηρήσεις ἐφαρμόζονται πληρέστατα σήμερον ἕνεκα δύο γεγονό-

των. Τὸ πρῶτον συνίσταται εἰς τὴν ἄρνησιν τῆς Γαλλίας τοῦ νὰ παραιτηθῇ τῆς διὰ τῶν πολεμικῶν τῆς πλοίων ἀλώσεως τῶν ἐμπορικῶν τῆς Γερμανίας, ἐνῷ ἡ Πρωσία εἶχεν ἤδη διακηρύξει ὅτι οὐ μόνον δὲν ἤθελε δώσει εἰς οὐδένα σύλῃς γράμματα (*lettres de marque*) (α) ἀλλὰ καὶ τὸ πολεμικὸν αὐτῆς ναυτικὸν ἤθελεν ἀποσχεῖ πάσης λείας. Κατὰ τοῦτο ὁ ἡμέτερος ἐχθρὸς ἔδωκε παράδειγμα, τὸ ὁποῖον εἶναι λυπηρὸν διότι δὲν ἠκολουθήσαμεν ἡμεῖς, οἵτινες τότε ἐντίμως συνηγορήσαμεν κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις συνθήκην τοῦ 1856 ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ κατὰ θάλασσαν δικαίου καὶ ὑπὲρ τῆς καθιερώσεως τοῦ σεβάσμου πρὸς τὴν ἐν θαλάσῃ συλουμένην περιουσίαν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, εἰς ὃν ἀποδίδεται τὸ μέτρον τοῦτο, ἐνόμισε, φαίνεται, ὅτι ἀποκλείων τὴν Γερμανίαν πάσης ἐμπορικῆς συγκοινωνίας, ἤθελε προξενήσει βλάβην εἰς τὸν ἐχθρόν. Ἐν τῇ ζέσει τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ πλανηθεὶς ὁ ὑπουργὸς παρέλυσεν μὲν τὸ θαλάσσιον ἐμπόριον τῆς βορείου Γερμανίας, ἀλλὰ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν οὐδετέρων οἵτινες ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ πόλεμος, θέλουσιν ἀναλάβει ὅλην τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου διὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐκ τῶν λιμένων τῆς Γερμανίας· καὶ κατὰ τοῦτο φαίνεται ἀπατηθεὶς ὁ ἀτρόμητος ναύαρχος ὅστις ἐκέφη ὅτι, τοῦ πολεμικοῦ τῆς Πρωσίας ναυτικοῦ ὄντος λίαν εὐνριθμοῦ καὶ τούτου διαμένοντος ἐγκλεισμένου εἰς τοὺς λιμένας, τὸ ἐμπορικὸν τῆς Γαλλίας ναυτικὸν ἤθελε τηρήσει

(α) Οὕτω κηλεύονται αἱ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων ἐμπολέμων κρατῶν διδόμεναι ἄλλοτε ἄλλοτε εἰς καταδρομικὰ πλοῖα πρὸς λαφυραγωγίαν ἐχθρικών πλοίων. Ὁμοιωτικὰ τινεσ πρὸς ταῦτα ἔχουσι καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀπαντῶμενα «*ἐρίαια*» (*Ἰλιάδ.* Β'. 671. *Πελοπ.* Δ'. 26, 36, 53.) τὰ ὑπὸ τῶν νεωτέρων *lettres de represailles* κληθέντα· ταῦτα ἔμως ἀπηγορεύθησαν διὰ τῆς ἐν Παρισίοις συνθήκης κατὰ τὸ 1856. Τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τῶν *lettres de marque* εἶχε πᾶσι ἐμπολέμοις δυνάμεις πρὸς ἐξοπλισμὸν ἐγγυρίων καταδρομικῶν, ἅτινα ὑπεβάλλοντο εἰς διατάξεις τινεσ. Πᾶσαι αἱ πρὸς περιορισμὸν τοῦ εἶδους τούτου τῆς λαφυραγωγίας γενόμεναι ἀπέπεραι ἀπέφευγον μάταιαι, μέχρις οὗ ἡ ἐν Παρισίοις συνθήκη τοῦ 1856 κατήργησε μὲν τοὺς καταδρομικοὺς καὶ ἀπηγόρευσε πᾶσιν κατὰ ξηρὴν λαφυραγωγίαν, δυστυχῶς ὅμως ἐπέτρεψε τοιαύτην ἐν θαλάσῃ μένον μετὰ τῶν ἐμπολέμων ἐθνῶν, ὥστε ἔτι καὶ νῦν ὑφίστανται τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος σύλῃς γράμματα μὴ διδόμενα ἔμως πλέον εἰς καταδρομικοὺς, ἀλλ' εἰς μόνον τὰ πολεμικά. (*Στριπ.* Τὰ Νόμιμ. τέρ. Β'. § 267 καὶ ἐρ. Κυριακοῦ Ἀλληλεῖν. Δ. § 110 καὶ 137.) Σ. Μ.

τὴν συνήθη αὐτῷ θέσιν· πλὴν δὲν ἔχει οὕτω· διότι οἱ ἔμποροι τῶν λιμένων ἔχουσι πνεῦμα τόσῳ φιλύποπτον ὥστε δὲν θέλουσιν ἐντελῶς πεισθῆ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐμπορευμάτων των ἐν τοῖς γαλλικοῖς πλοίοις πρὶν ἢ ἡ Γαλλία ἀσπασθῇ τὴν ἀρχὴν ἣν παρεδέχθη πρότερον ἡ Πρωσσία. Ὁ θέλων νὰ βεβαιωθῇ περὶ τούτου ἅς ῥίψῃ ἐν βλέμμα εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς οἴκους τῆς Ἀδρύης, τῶν Βορδιγάλλων, τῆς Δουγκέρκης καὶ τῆς Μασσαλίας αὐτῆς καὶ θέλει πληροφορηθῇ ὅτι τὸ ἐμπόριον τῶν λιμένων μας, συνεπεία τῆς ἀποποιήσεως ταύτης τῆς Γαλλίας, προτιμᾷ ὅσῳ τὸ δυνατόν νὰ ἀποστέλλῃ τὰ ἐμπορεύματά του ὑπὸ ξένην σημαίαν καὶ μάλιστα ἀγγλικὴν πρὸς μεγάλην ζημίαν τῆς γαλλικῆς ἥτις εἶναι ἤδη ἐγκαταλελειμμένη.

»Τὸ ἕτερον γεγονός τὸ καὶ σπουδαιότερον, καθὼς δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ βιαιοπραγίαν παρὰ τὴν θέλησιν τῶν δόντων ἀφορμὴν πρὸς τοῦτο, συνίσταται εἰς τὴν συσσώρευσιν παντοίων κατηγοριῶν ἅς ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐφημερίδες τινες ἐπιρρίπτουσι κατὰ τῶν ἐν Παρισίοις ἐγκατεστημένων Γερμανῶν. Ὡς γνωστὸν, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ζῶσιν ἐνταῦθα ἀπὸ 20 καὶ 30 καὶ πλέον ἐτῶν· τοῦτου λοιπὸν κατηγοροῦσιν ἐπὶ κατασκοπεΐα, παριστῶσιν ὡς ἐχθροὺς ζητοῦντας εὐκαιρίαν μόνον ὅπως βλάψωσι τὴν Γαλλίαν καὶ διαδιδάζοντας εἰς τὸ πρωσσικὸν στρατηγεῖον πληροφορίας χρησίμους αὐτῷ πλὴν ὀλεθρίας ἡμῖν· αἱ γόνιμοι μάλιστα φαντασίαι ἀποδίδουσιν εἰς αὐτοὺς πᾶν εἶδος κκυργγήματος· οὗτοι ἀντιγράφουσι (κατ' αὐτοὺς) τὸ [σχέδιον τῆς ὀχυρώσεως τῶν Παρισίων ὅπως τὸ ἀποστείλωσιν εἰς Βερολῖνον, ὡς ἐάν τοῦτο δὲν ἦτο γνωστὸν εἰς ὅλα τὰ στρατηγεῖα τῆς Εὐρώπης ἀπὸ 20 ἐτῶν ὁπότε ἐπερατώθησαν τὰ ὀχυρώματα ταῦτα ὅν τρόπον καὶ τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου ἔχει γνῶσιν ὅλων σχεδὸν τῶν φρουρίων τῆς Εὐρώπης· οὗτοι ἐνηλοῦσι τὰ τηλεβόλα (α) δι' ὧν εἰσὶν ἐξωπλισμένοι οἱ προμαχῶνες· εὐτυχῶς, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον τοῦτο, ἡ ἐφημερίς ἥτις διεσάλπισε τὸ τόλμημα τοῦτο, εἶχε τὴν καλὴν πίστιν νὰ διακηρύξῃ τὴν ἐπαύριον ὅτι ἐγένετο θῦμα ψευδοῦς πληροφορίας.

(α) Ἐφημερίς τις τῶν Παρισίων ἀνῆγγειλεν ἐσχάτως ὅτι ἐν τινι ὀχυρώματι εὐρέθησαν ἐνηλωμένα τρία τηλεβόλα κατασταθέντα οὕτως ἄχρηστα καὶ ὅτι ἡ ἀτυνομία προέβη εἰς συλλήψεις ὑπόπτων προσώπων. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον κατὰ πιν ἀπεδείχθη ψευδές.

Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι ὁ ἐχθρὸς διατηρεῖ κατασκόπους ἐν Γαλλίᾳ· τὰ τοιοῦτον εἶναι σταθερὸν τοῦ πολέμου ἔθιμον καὶ ἕκαστος κἀκεῖν χρῆσιν αὐτοῦ ὡς γνωρίζει καὶ δύναται. Ἀλλὰ μόνον ἐν Παρισίοις οἱ Πρωσσοὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκην κατασκόπων οἵτινες εἶναι μᾶλλον χρησιμοὶ εἰς τὸ θέατρον τῶν ἐχθροπραξιῶν ἐνθα ἕκαστος προσπαθεῖ νὰ μάθῃ τὰς κινήσεις καὶ τὴν θέσιν τῶν διαφόρων σωμάτων τοῦ ἐχθροῦ· διότι τί δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι κατὰσκοποὶ ἐκεῖ ἐνθα πᾶν ὅ,τι γίνεται καὶ μάλιστα ὅ,τι δὲν γίνεται, πᾶν ὅ,τι λέγεται καὶ ὅ,τι οὐδέποτε ἐλέχθη, πᾶσαι αἱ διαδιδόμεναι εἰδήσεις ψευδεῖς εἴτε ἀληθεῖς διασαλπίζονται ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων (α); Ἐκάστη ἐφημερίς ἐξ ἐπαγγέλματος τρέχει κατὸ πιν τῶν εἰδήσεων ὅπως τὰς διασαλπίζει *utbi ei orbi*, εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, ὥστε ἀποροῦμεν τί πλέον οἱ ἐν Παρισίοις κατὰσκοποὶ δύνανται νὰ προσθέσωσιν εἰς τὴν πλημμύραν ταύτην τῆς δημοσιότητος.

»Τὸ ὅτι ἡ ἀτυνομία ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῶν νεηλῶδων ὅπως ἀπομακρύνῃ ὅσους ἤθελον φανῇ εἰς αὐτὴν ἐπικίνδυνοι, εἶναι νόμιμος ἀμυνα· ἐπίσης τὸ ὅτι λαμβάνουσι τὰ διαβατήριά των ἐκ τῶν κατοίκων τῶν Παρισίων ἐκεῖνοι οἵτινες ἤθελον δώσει χώραν εἰς ὑποψίας, εἶναι δικαίωμα κυβερνητικὸν δυνάμενον νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν Γάλλων οἵτινες ἤθελον παρέχει ἀνησυχίας· ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς 40,000 τῶν Γερμανῶν οἵτινες εἰσὶν ἐγκατεστημένοι παρ' ἡμῖν, κατέχουσι θέσεις εἰς τὰς διαφόρους κοινωνικὰς βαθμίδας, εἰσὶ πλούσιοι ἔμποροι ἢ μικροὶ μεταπράται, μεγάλοι ἐργαστασιάρχαι ἢ ἀπλοὶ ἐργάται, τὸ πλεῖστον ἐγγαμοὶ καὶ οἰκογενειάρχαι, ἐπιθυμοῦντες νὰ διαμένωσιν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἕνεκα οἰκογενειακῶν δεσμῶν, ἐμπορικῶν συμφερόντων καὶ ἀτομικῶν συμπαθειῶν· ὡς πρὸς τὸ φιλόπονον καὶ χρηστὸν τοῦτο πλῆθος, τὸ μόνον ὅπερ κατὰ καθῆκον πρέπει νὰ πράζωμεν, εἶναι νὰ προστατεύσωμεν αὐτὰ κατὰ τῶν ἀπειλῶν ἐξηγμένων τινων προσώπων καὶ κατὰ τῶν ἀπερισκέπτων μομφῶν τινων δημοσιογράφων οὓς ὁ πατριωτισμὸς πλανᾷ καὶ παρασύρει, καὶ νὰ προ-

(α) Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ συγγραφέως ἀπεικονίζοντες τὸ κοῦρον τοῦ Γαλλικοῦ χαρακτηρὸς ὁμοίον κατὰ τοῦτο πρὸς τὸν Ἑλληνικόν, ἀνακλῶσιν εἰς τὴν μνήμην μου τὴν ἐπὶ τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως ἀξιοθαύμαστον μυστικόν ὅ,τι τὰ τῶν ἡμετέρων ἐφημερίδων.

Σ. Μ.

καλέσωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ πάντα ἐγκαυχώμενον ἐπὶ ἐξασκήσει φιλανθρώπων αἰσθημάτων, καὶ αὐτοὺς ἐκείνους τοὺς δημοσιογράφους οἵτινες, ὡς τίμιοι ἄνθρωποι, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι μετὰ μικρὰν σκέψιν δὲν θὰ ἔχωσι πλέον τὴν δύναμιν νὰ ἐμείνωσιν εἰς τὰς ιδέας των.

Μὴ λησμονήσωμεν ὅτι καὶ ἐν Γερμανίᾳ διζήμενους πολλοὶ συμπολίται ἡμῶν, ὑπὸ τὰς αὐτὰς μετὰ τῶν ἐνταῦθα Πρώτων ὑπηκόων εὐρισκόμενοι περιστάσεις, καὶ μέχρι τῆς σήμερον, παρὰ τὰς ἐναντίας εἰδήσεις τὰς ὁποίας τινὲς πολὺ ἔσπευσαν νὰ θέσωσιν εἰς κυκλοφορίαν, δὲν φαίνεται ποσῶς νὰ παρηνοχλήθησαν. Ἐὰν λοιπὸν ἡμεῖς ἐκακοποιούμεν τοὺς ἐνταῦθα Γερμανοὺς, αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ ἢ θὰ ἄφινον εἰς ἡμᾶς τὸ μονοπώλιον τῶν ἀπανθρώπων μέτρων καὶ ἠθέλαμεν τότε διαδραματίσει πρόσωπον πολλὰ ἐλίγον ἀξιοζήλον, ἢ δὲ φήμη τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἤθελεν ἀμαυρωθῆ, ἢ ἐνδίδουσαι εἰς τὸ αἰσθηματὴς ἀντεκδικήσεως, ἤθελον ἐφαρμόσει ἐπὶ τῶν ἀτυχῶν συμπολιτῶν μας τὸν νόμον τοῦ ἀντιπεπονθότος καὶ τότε ἡμεῖς ἠθέλομεν εἶσθαι αἵτιοι τούτου.

Εἰς ἐποχὰς ἀναρχίας ἢ ὅπως δῆποτε κρισίμους, ἢ ἥττον πεφωτισμένη τῶν ἀνθρώπων μερίς εἶναι καὶ ἡ μᾶλλον εὐερέθιστος. Διὰ μιᾶς λέξεως, δι' ἐνὸς ὀνόματος δύναται τις νὰ ἐξεγείρῃ ἐν αὐτῇ ὀργὴν ταχέως ἐκρηγνυομένην εἰς βιαιοπραγίας τοιοῦτοτρόπως οἱ ποτὲ ἀριστοκράται εἶδον ἀνεγειρομένην αἴφνης ἐναντίον αὐτῶν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου τοῦ ἔτους 1792, τὴν θύελλαν τῶν Σεπτεμβριανῶν ἡμερῶν, μίαν τῶν κηλίδων τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως. Ὅρκει τότε νὰ ἔλεγον εἰς τὸ ἄγριον πλῆθος ὅτι οἱ ἀτυχεῖς αἰχμάλωτοι συνωμότουν μετὰ τῶν Πρώτων (α), καὶ δὲν ἀπαιτεῖτο πλείοτερον τι ὅπως τοὺς ἀποστείλῃ ἀκρίτους εἰς τὴν λαιμητόμον, χωρὶς νὰ ᾔναι μάλιστα δυνατόν εἰς τὴν συνέλευσιν νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀπάνθρωπον ἐκείνην σφαγὴν. Τὴν σήμερον δὲ ἐξεγείρουσι τοὺς Παρισίους κατὰ τῶν κατασκόπων, καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο περιλαμβάνουσι 40,000 πρόσωπα, πάσης ἡλικίας, παντὸς γένους καὶ πάσης τάξεως — 40,000 ἄτομα ἐξ ὧν 99 ἐπὶ τοῖς 100 κατατίκονται

(1) Ἡ Γαλλία κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τρομοκρατίας εὐρίσκετο εἰς πόλεμον μετὰ πάντων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἔθνων ἅτινα συνασπισθέντα ἠγέρθησαν κατ' αὐτῆς ἐνεκα τῶν ἀκολασιῶν τῆς μιᾶς καὶ ἀδυσκρήτου δημοκρατίας.

ὑπὸ τῆς ἀνησυχίας διὰ τὰς ὑπονοίας ὧν εἰσὶ τὸ ἀντικείμενον καὶ ποθοῦσι τὴν ἀσφάλειαν ἐκείνην ἧς τινος ἀπῆλυσαν πάντοτε ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ ἐνδόξῳ ταύτῃ μητροπόλει ἥτις κατέστη δι' αὐτοὺς δευτέρα πατρίς!

Αἱ 4¹) αὗται χιλιάδες τῶν Γερμανῶν εἰσὶ χρησιμώτατα μέλη τῆς βιομηχανικῆς τῶν Παρισίων κοινότητος καὶ διεξάγουσι τιμίως τὰς ὑποθέσεις των βοηθοῦντες καὶ ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶμεν τὰς ἡμετέρας. Οἱ Γερμανοὶ ἐργάται ἀπολαύουσιν οὐ μικρὰς ὑπολήψεως διότι εἰσὶ πρὸ πάντων τακτικοί, οὐδένα ὁμῶς ἐμποδίζουσι τοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἑαυτῷ ὁμίαν ὑπόληψιν. Ὡς ἔμποροι οἱ Γερμανοὶ εἰσὶν ἐξαιρετοὶ καὶ ἐπιζητητοὶ εἰς Παρισίους ὡς καὶ πανταχοῦ, ὡς τραπέζιται προσελκύουσιν ἡμᾶς καὶ διαχειρίζονται ἐπιδεξίως τὰ κεφάλαια διὰ τῶν ὁποίων ἡ ἐθνικὴ ἐργασία τρέφεται. Ἐὰν ὁ πληθυσμὸς τῶν Παρισίων ἐστερεῖτο τοῦ Γερμανικοῦ στοιχείου του, ἀπητοῦντο 10 καὶ 20 ἔτη διὰ νὰ δυνθῇ νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἀπώλειαν ταύτην.

Κατὰ τὰ 1808 τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα εἶχον εἰσβάλει εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀλλ' ἐπιτρέπεται νὰ κάμωμεν τὴν παρατήρησιν, χωρὶς νὰ ἐκληφθῶμεν Πρωσσίζοντες, ὅτι ἡ νῦν εἰσέλασις τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἐδάφει, διαφέρει κατὰ τι τῆς τοῦ Γαλλικοῦ ἐν τῇ Ἰβηρικῇ χερσονήσῳ. Ὁ κατακτητὴς ὅστις ἐβασίλευε τότε ἐν Γαλλίᾳ ἔκαμε χρῆσιν δόλου ἀναξίου τῆς μεγαλοφυΐας του, ἀναξίου τοῦ Γαλλικοῦ ὀνόματος ὅπερ ἔφερε· διότι εἰσελθὼν ὡς σύμμαχος μετὰ τῶν στρατευμάτων του εἰς τὰ φρούρια τῆς Ἰσπανίας καὶ ἐκβαλὼν εἴτα τὸ προσωπεῖον μεταβλήθη εἰς κύριον· ὡς δὲ τὴν σήμερον ἐν Παρισίοις ὑπάρχουσι Γερμανοὶ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν βιομηχανίαν, εἰς τὸ ἐμπόριον, οὕτω καὶ τότε ὑπῆρχον ἐν Ἰσπανίᾳ πολλοὶ Γάλλοι ἐξασκούντες εἰς τὰς διερύρους αὐτῆς πόλεις ἐπικερδῆ ἐπαγγέλματα. Οἱ ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως ἐνθουσιώδεις ἠρέθιζον τότε ἐναντίον αὐτῶν τὸ πάθος τῶν Ἰσπανῶν καὶ ἐντεῦθεν αἱ φρικώδεις ἐκείναι σκηναί. Αἱ σφαγαὶ τῆς Βαλεντίας αἱ διαπραχθεῖσαι κατὰ προτροπὴν ἀνθρώπου ὃν ὁ Κ. Θιέρπος καλεῖ « Τὸν κανονικὸν ἱερεῖα (chanoine) Κάλβον, κακοῦργον ἐκ Μεδρίτης ἐλθόντα », συνεκίνησαν τότε τὸν κόσμον καὶ ἠδύνατό τις δικαίως νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ πράξεις αὗται ἤθελον κατασχύνει τὴν Ἰσπανικὴν ἐπανάστασιν, ἐὰν, χάρις εἰς τὴν γενναίαν ἐνεργητικότητά ἄλλου τινος ἱερέως, τοῦ πατρὸς Ρίκου (Rico), ὁ Κάλβος σχεδὸν πάραυ-

τα δὲν ἐφύλακίζετο, δὲν ἐδικάζετο καὶ δὲν ὑφίστατο αὐθωρεῖ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολὺ ἀπέχομεν τοῦ νὰ εἰπώμεν ὅτι οἱ διασπείροντες τὴν σήμερον ὄργας καὶ μίσση κατὰ τῶν ἐν Παρισίοις Γερμανῶν, τρέφουσι τοὺς αὐτοὺς οὗς καὶ ὁ Θηριώδης Κάλβος (Calvo) σκοποῦς ἔχομεν τὸναντιὸν τὴν πεποίθησιν ὅτι μεγάλως ἤθελον λυπηθῇ, ἐάν ὡς ἐκ τούτου ἐπύρ-χοντο δυστυχήματα. Ἀλλ' ἂς μὴ λησμονώμεν ὅτι οὐδὲν εἶναι μᾶλλον ἐπικίνδυνον τῆς ἐξεγέρ-σεως τῶν παθῶν τοῦ ὄχλου, προπάντων ὅτε αἱ φαντασίαι εἰσὶν ἐξημμέναι καὶ τὰ πνεύματα ἡρεθισμένα ὑπὸ ἀπροσδοκῆτων δυστυχημάτων· ἀπαξ διεγερθέντα ταῦτα δὲν ὑπάρχει μέσον ὅπως κατανασθῶσι καὶ δύνανται νὰ ἐθιάσωσιν εἰς τὰ ἔσχατα.

Μετάφρασις Ε. Ρ. Ρ.

ΘΗΡΑ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ.

Πολλάκις ἐν τῇ νεότητί μας μετὰ περιεργείας ἀνέγνωμεν τὴν περιήγησιν τοῦ Δε-Λεβαλάρτ εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς-Ἑλπίδος. Ἐλά-βομεν μέρος ἐν τῇ φαντασίᾳ μας ἐκ τῶν ὑπερ-βολικῶν αὐτοῦ κυνηγιῶν, ἐκ τῶν θλιβερῶν συμ-βάντων ἅπερ συνέβησαν αὐτῷ ἐν ταῖς χώραις τῶν Κάφρων· ἀλλ' ἡ φαντασία καὶ τὸ ἰδεῶδες ἀπέχει πολὺ τῆς πραγματικότητος καὶ ἠρκέσθη-μεν μόνον εἰς τὸ νὰ ὀνειροπολήσωμεν συναντή-σεις ἐλεφάντων καὶ συνεντεύξεις λεαινωῶν. Ὁ Ἀ-δόλφος Δελεγοργὼ, ἀποβιώσας παρακαίρως ἕνεκα τῶν συχνῶν του κόπων, ἔλαβε τὸ πρᾶγμα ὑπὸ σπουδαιοτέραν ἐποψίν.

Εἰσαχθεὶς παιδιώθεν εἰς σπουδατήριόν τι φυσικῆς ἱστορίας θεῖου τού τινος καὶ καταθελ-χθεὶς συνείθισεν ἕκτοτε νὰ θεωρῇ τὴν ἀπόλαυ-σιν συλλογῆς τεταριχουμένων ζώων ὡς τὴν ὑπερ-τάτην τῶν ἀνθρωπίνων εὐδαιμονιῶν. Μόλις ἐνῆ-λιξ ἀπεφάσισε νὰ σχηματίσῃ τοιαύτην συλλο-γὴν ὁ ἴδιος, καὶ μὲ τὴν πρόθεσιν ταύτην ἀφίχθη κατὰ τὸ 1838 εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς-Ἑλ-πίδος μετ' ἀληθοῦς ὀπλοστασίου, πυρίτιδος, σφαιρῶν, καὶ παντὸς εἶδους πυροβόλων, χωρὶς νὰ προσθέσωμεν τὸ ἀρσενικὸν καὶ τὰς ὑδροχλω-ρικὰς σκευασίας προωρισμένας ὅπως διατηρῶσι ἀφθαρτον τὸ δέρμα τῶν ζώων ἅπερ ἤθελε φο-νεύσει. Μετὰ πολλὰς καὶ διαφόρους περιπετείας, τὰς ὑποίας μετὰ πολλῆς χάριτος διηγεῖται,

ἄφου ἐρόνευσέ τινας κειμάδας, σῆς, βουβάλους, ῥινοκέρους, ἵπποποτάμους κ.τ.λ ὁ Δελεγοργὼ ἠθέ-λησε νὰ ἐπιχειρήσῃ ἔτι ἐπικινδυνωδεστέραν θή-ραν, τὴν μόνην κατ' αὐτὸν ἀρμόζουσαν εἰς ἄν-δρας, τὴν θήραν τῶν ἐλεφάντων. Δυστυχῶς ὁμως εἰς τὰς ἀποικίας τοῦ ἀκρωτηρίου δὲν ὑπῆρχον πλέον ἐλέφαντες, ὅθεν ὅπως ἐπιτύχῃ τοιούτους, ἀπεφάσισεν ὁ τολμηρὸς οὗτος φιλοθήρας νὰ εἰ-σχωρήσῃ εἰς τὴν χώραν τῶν Ζουλὼν, ἔθλους Καφρικῶν κατοικούντος πρὸς ἀνατολὰς τοῦ λι-μένος τῆς Νατάλης. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ-τον ἠγόρασεν ὄχημα καὶ ζεῦγος ἐξαίρετων βοῶν καὶ μισθώσας πρὸς συνοδίαν ἑννέα Κάφρους καὶ ἓνα λευκὸν ἐξεκίνησε τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1841.

Αἱ ἄμαξαι αἱ χρησιμεύουσαι ὡς κινηταὶ οἰκίαι τῶν γεωργῶν τοῦ ἀκρωτηρίου ζυγίζουσι συνήθως, μετ' ὅλων τῶν ἐν αὐταῖς ἐμπεριεχομένων ζωο-τροφιῶν καὶ οἰκιακῶν σκευῶν, τρεῖς ἕως τέσσα-ρας χιλιάδας λιτρῶν. Ὅταν πρόκηται νὰ ἀνέλ-θωσιν ἢ κατέλθωσι δύσβατα ὄρη, ἐνθα οὐδεὶς ποτε ἐφραντάσθη νὰ χαράξῃ ὁδόν, ἢ νὰ διέλθωσι ποταμοὺς διερχομένους διὰ κινητῆς ἄμμου, ζευ-γνύουσι 8—10 τοῦλάχιστον ζεύγη βοῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ πλείονα μέχρι τῶν 24. Πρὸς διεύθυν-σιν καὶ ὁδηγίαν τῶν πολυαριθμῶν τούτων ζευ-γῶν χρειάζονται δύο μόνον ἄνδρες· ὁ εἰς τούτων προπορεύεται ὁδηγὼν τὸ πρῶτον ζεῦγος τῶν βοῶν, δι' ἱμάντων δεδεμένων ἐκ τῶν κεράτων αὐ-τῶν, ὁ δὲ ἕτερος κίθεται ἐπὶ τῆς ἀμάξης κρα-τῶν μᾶστιγα τῆς ὁποίας ἡ χειρὶς ἔχει μῆκος δέ-κα ὀκτὼ ποδῶν, ὁ δὲ ἱμᾶς 27. Ἡ ἀντήχησις τῆς μᾶστιγος ταύτης δύναται τὴν νύκτα νὰ ἀ-πομακρύνῃ τὰ θηρία κάλλιον βολῆς πυροβόλου. Μετὰ διαφόρους κινδύνους καὶ περιπετείας, ὁ τολμηρὸς οὗτος κυνηγὸς ἀφίχθη ἐπὶ τῆς ὄχτης ποταμοῦ τινος ὀνομαζομένου Ὁμ-Φιλὸς, ἐνθα ἔπηξεν καλύβην· διαμείνας δὲ περὶ τὰς 5 ἡμέρας καὶ μὴ εὐρὼν οὐδένα ἐλέφαντα ἀπεφάσισε νὰ ἀπέλθῃ μέχρι τοῦ κόλπου τῆς Ἀγίας Λου-κίας μακρὰν 20—25 λεύγας ἐντεῦθεν.

Ἀνεχώρησεν ὅθεν λίαν πρῶτὴ τὴν 27 Δεκεμ-βρίου ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν Κάφρων του, οἵτι-νες ὀλιγώτερον αὐτοῦ ἐγνώριζον τὴν χώραν, καὶ οἵτινες ἐξεπλάγησαν διὰ τὴν ἀξίωσιν ἣν αὐτὸς εἶχε τοῦ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ. Εἰς τοὺς Κά-φρους ἐφαίνετο ὡς ὑπερφυσικόν τι, βλέποντες τὸν κύριον των ποιοῦντα χρῆσιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μικρᾶς πυξίδος ἐχοῦσης τὸ μέγεθος ὥρο-λογίου, ἥτις ὠδήγει αὐτὸν ὥσπερ φάρος. Ὁ Δε-λεγοργὼ ἦτο λίαν ἀγχιίνους, ἰδιότης τὴν ὁποίαν